Část I

Reformace 2

1 Švýcarská reformace (Měšťanská reformace)

- v této době probíhal švýcarský boj o nezávislost na SŘŘ v 20. letech 16. st., válka mezi jednotlivými švýcarskými kantony (katolické x švýcarské)
- Ulrich Zwingli (1484-1531) vůdce švýcarských kantonů, radikálnější než Luther, důraz na morálku, poddanstvo má právo se vzbouřit, když se šlechta nechová správně, odmítají katolické tradice (přijímání, ikony), pak padl v boji
- Jan Kalvín (1509-1564) teolog francouzského původu, útočiště v Ženevě, vlivy Luthera, Zwingliho, učení předdestinace je už o člověku od začátku určeno, zda bude spasen nebo zatracen, ale člověk to neví, takže by se měl chovat správně, v průběhu života se dovídá zda je ten bohem vybraný
- kalvinismus důraz na pracovitost, skromnost, individualitu, podnikavost jakýsi prvopočátek (dejme tomu) kapitalistického, podnikavého mindsetu, pevné morální zásady - prostě se v životě nebav, nebo nebudeš spasen
- kalvinismus rozšířen v Anglii (významné pro osidlování S Ameriky), Uhersku, ...

2 Protireformace

- Katolíci chtějí zpátky získat ztracené pozice, zabránit šíření nekatolických církví, snaží se o přestavbu katolické církve
- se souhlasem papeže byl r. 1540 založen nový řád Jezuité (Societas Jesu), zakladatel Ignác z Loyoly, přísný řád, odpovídají jen papežovi, účely rekatolizace, misionářství, zřizovali a vedli většinu škol
- r. 1542 založení Svaté inkvizice no, inkvizice, dále zakazují některé knihy, píší jejich seznamy (Index librum prohibitorum)
- Tridentský koncil (1545-1563) přelom ve fungovaní katolické církve, odmítnuta radikální reformace, jediná autorita je papež, ale musí se omezit hromadění církevních úřadů v rukou jednotlivce a že duchovní musí být vzdělaní biskupské semináře pro výchovu nových kněží

Část II

Francie a Habsburkové, jejich vztahy

3 Francie

- Francie silná, posílená po vítězství ve stoleté válce, centralizovaná, král vládne poměrně absolutisticky, rozbití generálních stavů
- Ludvík XI. (1461-1483) začíná byrokratizaci nová "úřednická šlechta"
- rozhodující část daní šla z měst, protože tam podnikali, což bylo pod úroveň šlechticů

- po stabilizaci po stoleté válce francouzští králové se pokouší územně expandovat, ale vždy se jim do toho vrtají Habsburkové → války mezi Francií a Habsburky
- král Karel VIII. (1483 1498) rozhodl se získat Neapolské království, to mu ale vyfoukl Ferdinand Aragonský, v čem mu pomohla Benátská liga - papež, císař SŘŘ Maxmilián Habsburský, Benátky, Milán
- král Ludvík XII. (1498 1515) dočasný zisk Milánského vévodství, pak se zase musel stáhnout
- král František I. (1515 1547) vzdělaný král (tzv. kníže renesance, na jeho dvoře přední renesantici
 Da Vinci, Michalangelo, Tizian, Rabelais), za jeho vlády vrcholí války mezi Francií a Habsburky, za Habsburky Karel V., rozhodujíci BITVA U PAVIE 1525
- potom jsou zde taky náboženské války (1562) mezi katolíky a hugenoty (kalvinisty)
 - začínají masakrem hugenotů, pravděpodobně z vůle vůdce katolíků Jindřicha de Guise, ten zavražděn r. 1588
 - vůdce hugenotů je navarrský princ Jindřich de Bourbon
 - král Jindřich III. se to snaží zmírnit tím, že provdá svoji sestru Markétu za Jindřicha Bourbonského, ale
 - 23./24. srpen 1572 Bartolomějská noc katolíci velice organizovaně a systematicky zmasakrovali hugenoty, kteří se sjeli při příležitosti výše svatby
 - Jindřich III. r. 1589 zavražděn radikálním mnichem není další Valois, takže nastupuje Jindřich Bourbonský
 - Jindřich Bourbonský 1593 konvertuje na katolicismus, 1594 korunován francouzským králem jako
- král Jindřich IV. de Bourbon 1598 vydává edikt nantský zrovnoprávnil hugenoty a katolíky, dočasně snížil daně, aby se země zrekonstruovala, vždy ale v konfliktech nadržoval hugenotům, takže taky zavražděn taky mnichem
- Jindřich IV. měl po Markétě ještě Marii Medicejskou, s ní měl syna Ludvíka (XIII.), ten ale v době Jindřichově smrti neplnoletý, takže Marie zatím vládne jako regentka
- kardinál Richelieu šedá eminence, 1. ministr, diehard podporovatel Marie a Ludvíka, zatáhl Francii do třicetileté války na straně protihabsburské (i když vlastně v době Marie poměrně close ties s Habsburky (manželka Ludvíka Anna Rakouská))
- pevno La Rochelle hugenotská pevnost poměrně nezávislá na králi, účastnili se protistátního povstání, takže pevnost byla dobyta a asi 20 tis. hugenotů tam bylo zabito
- po Ludvíkovi XIII. nastupuje jeho syn Ludvík XIV. (stay tuned)

4 Španělsko

- tak jak už víme máme spojené Španělsko Ferdinandem II. a Isabelou
- proti Ferdinadovi se bouří mocní šlechtici *grandové*, kteří získali moc při boji s Araby, Ferdinand se proti nim spojuje s městy do tzv. *sv. hermanandy*, společně grandy porazili
- Ferdinand a Isabela mají dceru Johanu, její manžel byl Filip Habsburský, tento držel Nizozemí (získal od Burgundie)

- Johana s Filipem mají syna Karla tento jako španělský král Karel I., jako císař SŘŘ Karel V., tento se opírá o vysokou šlechtu, což naopak způsobilo povstání měst povstání komunerů (1520/21) v čele s Toledem, které Karel tvrdě potlačil a vydobyl si na nich obrovské daně, ekonomicky tím vlastně zkriplil do budoucna celé Španělsko (byť mělo obrovské koloniální impérium), do čela dění se dostvává Francie, Anglie
- Karlův syn byl **Filip II.** fanatický katolík, oporou mu byla katolická církev a střední šlechta, stejně jako otec to pěkně kazil, dovedl Španělsko až k vyhlášení státního bankrotu (1557), taky tento král ten, kterému Angličani rozbili flotilu (armadu) (ve válce s nimi kvůli Filipovu claimu na anglický trůn, jeho žena byla Marie I. Tudorovna)

5 Nizozemsko

- ze začátku ke Španělsku volně připojeno, téměř nezávislí
- velice bohaté, vyvinutá řemesla, např. krajky, střelné zbraně, na severu svobodní zemědělci, zprostředkovávali obchod s celou Evropou - významné přístavy, bohatá města
- skládá se ze 17 provincií, každá má svůj sněm
- za Filipa je zde místodržitelkou levoboček jeho otce Markéta Parmská
- nábožensky rozdělené luteráni, kalvíni, novokřtěnci i katolíci, hugenoti
- my tedy máme španělský státní bankrot, Filip ho řeší tak, že zvyšuje daně, kde lépe svýšit daně než v nejbohatší provincii, zároveň se snaží Nizozemsko víc svázat se Španělskem a vládnout pevněji, toto vyvolalo v Nizozemsku nepokoje
- prvně obrazoborectví (1566/67) lid ničí výzdoby katolických kostelů, jejich malby apod., šlechtici se to snaží diplomaticky vyřešit, Filip to ale využil jako záminku poslat sem armádu v čele s vévodou z Alby, který zde zavedl krutovládu (1567) stíhal nekatolíky, posilovali habsburskou moc, popravovali nejen lid, ale i šlechtice atd. šlechtici před tímto prchají, např. Vilém Oranžský (foreshadowing)

5.1 Nizozemská revoluce

- 1572 1579
- velitel Vilém Oranžský, povstání se zúčastní lid i šlechta i nejchudší lidé posměšně gézové (překl. žebráci), severní jsou mořští, jižní jsou lesní (lol) a začala tedy válka
- o Markétě je zde místodržícím Juan d'Austria další Karlův levoboček
- válčíme válčíme, 1576 Španělé plení Antverpy jedno z nejbohatších měst
- r. 1579 se povstávající stavové rozdělují na
 - Arraská unie provincie na jihu, které se chtějí domluvit a zůstat pod Španělskem pod podmínkou, že Španělé stáhnou svoje armády
 - Utrechtská unie provincie na severu, budou bojovat tak dlouho "dokud Španěle nevytlačí za Rýn", což se jim daří - 1581 vyhlašují Spojené nizozemské provincie (nezávislé na Španělsku) v čele s Vilémem I. Oranžským, tento nedlouho poté nějakým katolíkem zavražděn, po něm jeho syn Mořic Oranžský
 - 1609 Nizozemí a Španělé uzavírají příměří, které trvá do připojení Nizozemska do třicetileté války (1621), po třicetileté válce Nizozemsko definitivně uznáno jako nezávislý stát

- Nizemsko tedy silný nezávislý stát s velice dobrou ekonomikou začátky kapitalismu Nizozemsko začíná kolonizovat Asii, atd.
- $-\,$ toto tedy vše severní Nizozemí, jižní Nizozemí (dnes tedy Belgie) zůstávají nadále pod habsburskou nadvládou